

Samling af Afgørelser

Sag C-413/15

**Elaine Farrell
mod
Alan Whitty m.fl.**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland))

»Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 90/232/EØF – artikel 1 – ansvar for personskade forvoldt på enhver anden passagerer end føreren – obligatorisk forsikring – direkte virkning – direktiv 84/5/EØF – artikel 1, stk. 4 – organ, der skal erstatte tings- og personskade forvoldt af et ikke-identificeret eller ikke-forsikret køretøj – påberåbelse af et direktiv over for en medlemsstat – betingelser for, at et privatretligt organ kan anses for at være et statsligt organ, over for hvilket der kan støttes ret på de bestemmelser i et direktiv, der kan have direkte virkning«

Sammendrag – Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. oktober 2017

1. *Institutionernes retsakter – direktiver – direkte virkning – organ, som under statens tilsyn har til opgave at levere en offentlig tjenesteydelse, eller som har særlige beføjelser – alternative betingelser*

(Art. 288 TEUF)

2. *Tilnærmelse af lovgivningerne – ansvarsforsikring for motorkøretøj – direktiv 84/5 – erstatning, der tilkendes for skade forvoldt af et ukendt eller utilstrækkeligt forsikret køretøj – en medlemsstats oprettelse af et privatretligt organ, som skal erstatte sådanne skader – borgernes mulighed for at støtte ret på bestemmelser i et direktiv, der kan have direkte virkning, over for et sådant organ*

(Art. 288 TEUF; Rådets direktiv 84/5, som ændret ved direktiv 90/232, art. 1, stk. 4)

1. Artikel 288 TEUF skal fortolkes således, at den ikke i sig selv er til hinder for, at der over for en enhed, som ikke opfylder alle de i præmis 20 i dom af 12. juli 1990, Foster m.fl. (C-188/89, EU:C:1990:313), nævnte karakteristika, sammenholdt med de i samme doms præmis 18 nævnte karakteristika, kan støttes ret på de bestemmelser i et direktiv, der kan have direkte virkning.

Præmis 20 skal sammenholdes med samme doms præmis 18, hvori Domstolen fremhævede, at borgerne kan støtte ret på sådanne bestemmelser over for organer eller enheder, som enten er undergivet statslig myndighed eller kontrol, eller som har særlige beføjelser ud over dem, der følger af de regler, der finder anvendelse i forholdet mellem borgerne. Som anført af generaladvokaten i punkt 53 og punkt 77 i forslaget til afgørelse, kan betingelserne, hvorefter det berørte organ henholdsvis skal være undergivet statslig myndighed eller kontrol og have særlige beføjelser ud over

dem, der følger af de regler, der finder anvendelse i forholdet mellem borgerne, derfor ikke være kumulative (jf. i denne retning dom af 4.12.1997, Kampelmann m.fl., C-253/96 – C-258/96, EU:C:1997:585, præmis 46 og 47, og af 7.9.2006, Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, præmis 26).

(jf. præmis 27-29 og domskonkl. 1)

2. Der kan støttes ret på bestemmelser i et direktiv, der kan have direkte virkning, over for et privatretligt organ, som af en medlemsstat er blevet tildelt en opgave af almen interesse såsom den, der er omfattet af den forpligtelse, der er pålagt medlemsstaterne i artikel 1, stk. 4, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Rådets tredje direktiv 90/232/EF af 14. maj 1990, og som til udførelsen heraf har særlige beføjelser i henhold til loven, såsom beføjelsen til at pålægge assurandører, der udbyder køretøjsforsikringer på den pågældende medlemsstats område, at blive medlem af organet og at finansiere det.

(jf. præmis 42 og domskonkl. 2)